

85. Drop *Otis tarda* L., 1758

Status. W wieku XIX i pierwszej połowie wieku XX bardzo nielicznie lęgowy, po roku 1940 stwierdzony tylko raz w 2005.

Środowisko. Gatunek stepowy, w Europie zasiedla otwarty krajobraz rolniczy z rozległymi polami uprawnymi.

Taczanowski (1888) podawał, że „gnieździ się w małej ilości w kilku okolicach Królestwa”, wymieniając otwarte równiny koło Łowicza i Błonia, między Wyszogrodem i Ciechanowem oraz koło Międzyrzecza Podlaskiego*. W innych okolicach Królestwa Polskiego obserwowano rzadko tylko ptaki niełęgowe. Brak informacji o ostatnich lęgach na Nizinie Mazowieckiej, ale jeszcze w roku 1936 był podawany jako lęgowy w woj. łódzkim i warszawskim (Tomiałojć, Stawarczyk 2003). Dostyc szczegółowe wyniki o występowaniu dropia w granicach II Rzeczypospolitej podał na podstawie badań ankietowych przeprowadzonych w roku 1936 J. Sokołowski (1939). Z obszaru Niziny Mazowieckiej autor podaje stanowiska lęgowe dropi oraz stwierdzenia ptaków nie lęgowych tylko z byłego pow. siedleckiego.

1. Meszki i Woźniki, dwie wsie obecnie na terenie gminy i powiatu łosickiego – 2 do 3 gniazd.
2. Kornica, obecnie na terenie gminy Stara Kornica, powiat łosicki – 18 sztuk. Prawdopodobnie jedno stado lub kilka mniejszych obserwowane w okresie jesienno-zimowym.
3. Janowo Podlaskie (obecnie taka miejscowość w granicach pow. siedleckiego nie występuje) – w roku 1927 w pobliżu tej wsi zabito 3 dropie, dla roku 1936 określony jako rzadki, dawniej był dużo liczniejszy.
4. Dziecioły (gm. i pow. Łosice) oraz Szpaki (gm. Stara Kornica) – w tych rejonach wcześniej występowały, ale w roku 1936 już nie obserwowany.
5. Huszlew (obecnie gm. Huszlew, pow. łosicki) – w XII 1937 r. 18 sztuk. Być może chodziło o stado z rejonu Kornicy, gdyż obie miejscowości dzieli odległość tylko 8 km.
6. Drupie (obecnie wieś Drupia, gm. Skórzec, pow. siedlecki) – w roku 1917 zabito jednego dropia, a drugi osobnik opuścił okolicę. Informację tą podaje jako pierwszy Krzemieniewski w publikacji z roku 1933.

Inwentaryzacje przeprowadzone w roku 1958 (Sokołowski 1960) i 1963 (Ziółkowski 1964), wykazały występowanie lęgowych dropi tylko w zachodniej części kraju. Można zatem

przyjąć, że drop wyginął jako gatunek lęgowy na Nizinie Mazowieckiej około roku 1940. W latach 1988-2020 w Polsce stwierdzony 14 razy, głównie w części północno-zachodniej, z czego tylko raz na Nizinie Mazowieckiej (Stawarczyk i in. 2017, KF 2017-2021). W dniu 31 V 2005 odnaleziono sterówki dorosłego samca w Sieciechowie, pow. kozienicki, woj. mazowieckie (T. Hryniewiecki, KF 2006).

Streszczenie. W XIX w. gniazdował na Nizinie Mazowieckiej bardzo nielicznie, w rejonie Łowicza, Błonia, Wyszogrodu, Ciechanowa i Międzyrzecza Podl. Ostatnie lęgowiska obserwowano w latach 30. XX w. na Nizinie Południowopodlaskiej w powiatach siedleckim i łosickim. Po roku 1940 stwierdzony tylko raz w 2005.

Henryk Kot

-----
* Tomiałoć (1972, 1990) oraz Tomiałoć i Stawarczyk (2003) podają cytując Taczanowskiego (1882, 1888), że drop występował jako lęgowy „w Siedleckiem między Międzyrzeczem Podlaskim a Czemiernikami”. Tymczasem Taczanowski w Ptakach Krajowych (1882) podaje, że drop jako lęgowy występuje „na Podlasiu koło Międzyrzecza i Czemiernik”, a w opracowaniu z roku 1888 określa: „w gubernii siedleckiej koło Międzyrzecza i Czemiernik”. Nie chodzi zatem o tereny położone pomiędzy tymi miejscowościami, ale o obszary w ich otoczeniu. Na południe od Międzyrzecza Podlaskiego występuje duży kompleks leśny oraz podmokłe doliny małych rzek (np. Białki), a w kierunku wschód – zachód rozciąga się dolina przepływającej przez Międzyrzec Krzny. Na północ od tego miasta tereny są bardziej suche i występują tu rozległe pola uprawne, siedliska typowe dla dropia. Jest zatem bardziej prawdopodobne, że Taczanowski wymienia lęgowiska dropia znajdujące się na Równinie Łukowskiej, na północ od Międzyrzecza Podlaskiego i doliny Krzny, znajdujące się w granicach regionu ornitologicznego Nizina Mazowiecka, co potwierdzają także badania Sokołowskiego (1939).

Literatura

- Krzemieniewski W. 1933. Przyczynek do flory i fauny powiatu siedleckiego. Biblioteka Regionalna Naucz. Szkół Powsz.
- Sokołowski J. 1939. Drop (*Otis tarda* L.) w Polsce. Państwowa Rada Ochrony Przyrody. Kraków, Nr 51: 1-51.
- Sokołowski J. 1960. Drop (*Otis tarda* L.) w Polsce. Wyd. Ligi Ochr. Przynr., Kraków, nr 17.
- Stawarczyk T., Cofta T., Kajzer Z., Lontkowski J., Sikora A. 2017. Rzadkie ptaki Polski. Studio B&W Wojciech Janecki, Sosnowiec.
- Taczanowski W. 1882. Ptaki krajowe T. I i II. Kraków.
- Taczanowski W. 1888. Spis ptaków Królestwa Polskiego, obserwowanych w ciągu ostatnich lat pięćdziesięciu. Pam. Fizjogr., Warszawa, 8: 1-46.
- Tomiałoć L. 1972. Ptaki Polski – wykaz gatunków i rozmieszczenie. PWN, Warszawa.
- Tomiałoć L. 1990. Ptaki Polski: rozmieszczenie i liczebność. PWN, Warszawa.

Tomiałojć L., Stawarczyk T. 2003. Awifauna Polski. Rozmieszczenie, liczebność i zmiany.

PTPP „pro Natura”. Wrocław.

Ziółkowski G. 1964. Występowanie dropia, *Otis tarda* L. w Polsce w roku 1963. Acta Orn. 8:
403-413.